

॥ श्रीः ॥

वैखानसधर्मप्रश्नः ।

प्रथमप्रश्नः ।

प्रथमः खण्डः ।

अथ वर्णाश्रमधर्मम् ॥ १ ॥

ब्राह्मणक्षत्रियवैश्यशूद्रा मुखबाहूरुपादेषु जाताश्च-
त्वारो वर्णाः, यस्माद् 'ब्राह्मणोऽस्य मुखमासीदि'त्यादि-
श्रुतिः ॥ २ ॥

पूर्वेषां त्रयाणां निषेकाद्याः संस्कारा विधीयन्ते ॥३॥

तेषां द्विजन्मनां वेदाधिकारः ॥ ४ ॥

तस्माद् ब्राह्मणस्याध्ययनाध्यापनयजनयाजनदान-
प्रतिग्रहाः षट् कर्माणि भवन्ति ॥ ५ ॥

क्षत्रियवैश्ययोर्यजनाध्ययनदानानि ॥ ६ ॥

क्षत्रियस्य प्रजापालनदुष्टनिग्रहयुद्धानि ॥ ७ ॥

वैश्यस्य पाशुपाल्यकुसीदवाणिज्यानि ॥ ८ ॥

शूद्रस्य द्विजन्मनां शुश्रूषा कृषिश्वैव ॥ ९ ॥

ब्राह्मणस्याश्रमाश्रत्वारः ॥ १० ॥

क्षत्रियस्याद्यास्त्रयः ॥ ११ ॥

वैश्यस्याद्यौ ॥ १२ ॥

तदाश्रमिणश्चत्वारो ब्रह्मचारी गृहस्थो वानप्रस्थो
भिक्षुरिति ॥ १३ ॥

इति प्रथमस्य प्रथमः खण्डः ।

अथ द्वितीयः खण्डः ।

उपनीतो ब्रह्मचारी मेखलोपवीताजिनदण्डधारी
स्नात्वा तर्पणं ब्रह्मयज्ञं सायंप्रातः सन्ध्योपासनसमिद्धोमौ
च कुर्वन् गुरोः पादावुपसङ्गृह्य नित्याभिवन्दी व्रतेनाध्ययनं
करोति ॥ १ ॥

स्थिते गुरौ स्थेयाद्, उत्थिते पूर्वमुत्थाय व्रजन्तम-
नुगच्छेत् ॥ २ ॥

आसीने शयाने च नियुक्तो नीचैरन्वासनशयनं
कुर्यात् ॥ ३ ॥

अनुक्तो यत्किञ्चित् कर्म नाचरेत् ॥ ४ ॥

अनुक्तोऽपि स्वाध्यायनित्यकर्माण्याचरेत् ॥ ५ ॥

उष्णाऋबुस्नानदन्तधावनाञ्जनानुलेपनगन्धपुष्पोपा-
नच्छत्रदिवास्वप्नरेतस्स्कन्दस्त्रीदर्शनस्पर्शनमैथुनकामक्रोध-

लोभमोहमदमात्सर्यहिंसादीनि वर्जयित्वा सदा शुश्रूषुर्गुरोः
प्रियहितकर्माणि कुर्वीत ॥ ६ ॥

अद्वेषी वाक्चित्तानुकूलः प्रियं सत्यं वदेत् ॥ ७ ॥

आर्तोऽप्यसत्यमप्रियं निन्दां नाचक्षीत ॥ ८ ॥

मधुमांसमत्स्यरसशुक्ताद्यभोज्यभोजनवर्जां भैक्षा-
चरणं कृत्वा गुरुणानुज्ञातो भैक्षान्नमश्नीयात् ॥ ९ ॥

गुरुवृद्धदीक्षितानामारूपां न ब्रूयात् ॥ १० ॥

गुर्वभावे तत्पुत्रे च गुरुवत् कर्माचरति ॥ ११ ॥

इति प्रथमस्य द्वितीयः खण्डः ।

अथ तृतीयः खण्डः ।

ब्रह्मचारिणश्चतुर्विधाः— गायत्रो ब्राह्मः प्राजापत्यो
नैष्ठिक इति ॥ १ ॥

गायत्र उपनयनादूर्ध्वं त्रिरात्रमक्षारलवणाशी गाय-
त्रीमधीत्यासावित्रसमाप्तेरत्र व्रतचारी ॥ २ ॥

ब्राह्मः सावित्रव्रतादूर्ध्वमनभिश्स्तापतितानां गृह-
स्थानां गृहेषु भैक्षचरणं वेदव्रतचरणं चरित्वा द्वादश समा
विंशतिसमा वा गुरुकुले स्थित्वा वेदान् वेदौ वेदं वा सू-
त्रसहितमध्ययनं* कृत्वा गार्हस्थ्यानुसरणं कुर्यात् ॥ ३ ॥

* अधीयते इत्यध्ययनः । बाहुलकात् कर्मणि ल्युट् । तम्, अधीयमानमित्यर्थः ।

वैखानसधर्मप्रश्ने

प्राजापत्यः स्नात्वा नित्यकर्मब्रह्मचर्यशीलो नारायण-
परायणो वेदवेदाङ्गार्थान् विचार्य दारसङ्ग्रहणं करोति ॥४॥

प्राजापत्यस्त्रिसंवत्सरादूर्ध्वं न तिष्ठेदिति ऋषयो व-
दन्ति ॥ ५ ॥

नैष्ठिकः काषायं धातुवस्त्रमजिनं वल्कलं वा परि-
धाय जटी शिखी वा मेखली दण्डी सूत्राजिनधारी ब्रह्म-
चारी शुचिरक्षारलवणाशी यावदात्मनो विप्रयोगस्तावद्
गुरुकुले स्थित्वान्नादिभैक्षभोजी भवति ॥ ६ ॥

इति प्रथमस्य तृतीयः खण्डः ।

अथ चतुर्थः खण्डः ।

दारान् सङ्गृह्य गृहस्थोऽपि स्नानादिनियमाचारो नि-
त्यमौपासनं हुत्वा पाकयज्ञयाजी वैश्वदेवहोमान्ते गृहागतं
गुरुं स्नातकं च प्रत्युत्थायाभिवाद्यासनपाद्याचमनानि प्रदा-
य मधुना तोयेन वा दधिघृतक्षीरमिश्रं मधुपर्कं च दत्त्वा-
न्नाद्यैर्यथाशक्ति भोजयति ॥ १ ॥

भिक्षून् ब्रह्मचारिणोऽतिथीन् वेदविदः श्रोत्रियान्
पितृव्याचार्यत्विज्जातुलश्चशुरादीनभ्यागतान् बालवृद्धाना-
थार्तश्रान्तांश्च यथार्हं पूजयति ॥ २ ॥

अशक्तोऽप्यग्रं* भिक्षां वा सोदकं दत्त्वा शेषं भु-
ञ्जीत ॥ ३ ॥

दयासत्यशौचाचारयुतः स्वाध्यायतर्पणाभ्यामृषीन्,
यज्ञबलिहोमजलपुष्पाद्यैर्देवान्, श्राद्धैः पुत्रैश्च पितॄन्,
बलिना भूतान्, अन्नाद्यैर्मनुष्यांश्च नित्यं तर्पयेत् ॥ ४ ॥

ऋणत्र(यैर्मु?)क्तो†ऽनृणो भवति ॥ ५ ॥

इति प्रथमस्य चतुर्थः खण्डः ।

अथ पञ्चमः खण्डः ।

गृहस्थाश्चतुर्विधाः— वार्तावृत्तिः शालीनवृत्तिर्यायावरो
घोराचारिकश्चेति ॥ १ ॥

वार्तावृत्तिः कृषिगौरक्ष्यवाणिज्योपजीवी ॥ २ ॥

शालीनवृत्तिर्नियमैर्युतः पाकयज्ञैरिष्ट्याग्नीनाथाय पक्षे
पक्षे दर्शपूर्णमासयाजी चतुर्षु चतुर्षु मासेषु चातुर्मास्य-
याजी षट्सु षट्सु मासेषु पशुबन्धयाजी प्रतिसंवत्सरं
सोमयाजी च ॥ ३ ॥

यायावरो हविर्यज्ञैः सोमयज्ञैश्च यजते याजयत्य-
धीतेऽध्यापयति ददाति प्रतिगृह्णाति षट्कर्मनिरतो नित्य-

* “ग्रासप्रदानाद् भिक्षा स्याद् अग्रं ग्रासचतुष्टयम्”

† ऋणत्रयनिर्मुक्त इति स्यात् ।

वैखानसधर्मप्रश्ने

मग्निपरिचरणमतिथिभ्योऽभ्यागतेभ्योऽन्नाद्यं च कुरुते ॥४॥

घोराचारिको नियमैर्युक्तो यजते न याजयति, अधीते नाध्यापयति, ददानि न प्रतिगृह्णातीत्युञ्छवृत्तिमुपजीवति नारायणपरायणः सायंप्रातरग्निहोत्रं हुत्वा मार्गशीर्षज्येष्ठमासयोरसिधाराव्रतं वनौषधिभिरग्निपरिचरणं करोति ॥ ५ ॥

इति प्रथमस्य पञ्चमः खण्डः ।

अथ षष्ठः खण्डः ।

गृहस्थः सपत्नीकः पञ्चाग्निभिस्त्रेताग्निभिर्वा वनं यास्यति ॥ १ ॥

आहिताग्निरनाहिताग्निश्चौपासनमारोप्य गृहे मथित्वा श्रामणकीयविधानेनाधायाघारं हुत्वा श्रामणकाग्निमादाय तृतीयमाश्रमं गच्छेत् ॥ २ ॥

पूर्ववद्गन्यालयप्रोक्षणोल्लेखनादि कर्म कुर्यात् ॥ ३ ॥

तृतीयामपि वेदिं परिमृज्य षडङ्गुलाग्रैर्दर्भैः (ग्रथितो यस्त्रिधा कृतं रज्जु यन्मूले बन्धं ?) षट्त्रिंशदङ्गुलप्रमाणं परिस्तरकूर्चं कृत्वा मध्यवेद्यां परिस्तृणाति श्रमणकं श्रामणकयज्ञं यज्ञदैवतविश्वान् देवानित्यन्तमावाह्याज्यं निरूप्य श्रमणकाय स्वाहा श्रामणकयज्ञाय स्वाहा यज्ञदैवतविश्वे-

भ्यो देवेभ्यः स्वाहेत्यन्तं हुत्वा चरुं जुहुयादित्याधान-
विशेषः ॥ ४ ॥

श्रामणकाग्नेश्चोर्ध्ववेदिर्द्वात्रिंशद्ङुलायता चतुरङ्गुल-
विस्तारोन्नता मध्यमा तत्परिगता पञ्चाङ्गुलविस्तारा चतुर-
ङ्गुलोत्सेधाधस्तादूर्ध्ववेदिविस्तारोन्नता तृतीयावेदिर्द्वादशा-
ङ्गुलं मध्ये निम्नं त्रिवेदिसहितं कुण्डं कृत्वाधाय वनस्थो
नित्यमौपासनवत् सायंप्रातराहुतीर्हुत्वा महाव्याहृतिभिः
श्रामणकाग्निं जुहुयात् ॥ ५ ॥

अपत्नीको दारैरग्निभिर्विना वनं गच्छेत् ॥ ६ ॥

इति प्रथमस्य षष्ठः खण्डः ।

अथ सप्तमः खण्डः ।

वानप्रस्थाः सपत्नीका अपत्नीकाश्चेति ॥ १ ॥

सपत्नीकाश्चतुर्विधाः — औदुम्बरो वैरिञ्चो बालखि-
ल्यः फेनपश्चेति ॥ २ ॥

औदुम्बरो व्युत्कृष्टफलावाप्य ओषधिभोजी मूलफ-
लाशी वा लवणहिङ्गुलशुनमधुमत्स्यमांसपू(त्य ? तथा)न्या-
सूपरस्पर्शनपरवाग्वर्जी देवऋषिपितृमनुष्यपूजी वनचरो ग्रा-

वैखानसधर्मप्रश्ने

मवहिष्कृतः सायंप्रातरग्निहोत्रं हुत्वा श्रामणकाग्निहोमं वै-
श्वदेवहोमं च कुर्वस्तपः समाचरति ॥ ३ ॥

श्रामणकाग्निमेकमेवाधाय जुहोतीत्येके ॥ ४ ॥

वैरिञ्चः प्रातर्यां दिशं प्रेक्षते, तां दिशं गत्वा तत्र
प्रियङ्गुयवश्यामाकनीवारादिभिर्लब्धैः स्वकीयानतिथींश्च
पोषयित्वाग्निहोत्रश्रामणकाग्निर्भवतीत्यामनन्ति ॥ ५ ॥

फेनप उद्दण्डवैश्वदेवहोमी नारायणपरस्तपश्शीलो
(न?भ)वतीत्यामनन्ति ॥ ६ ॥

बालखिल्यो† जटाधरो वल्कलवसनोऽर्काग्निः का-
र्त्तिक्यां पौर्णमास्यां पुष्कलभुक्(तात्मार्थगृज्यान्यथा?)शे-
षान् मासानुपजीव्य तपः कुर्यात् ॥ ७ ॥

*आस्यसूर्याग्नि(?) एवाग्निर्भवतीत्यामनन्ति ॥ ८ ॥

(क?) उन्मत्तको निरोधकः शीर्णपतितपत्राहारी
चान्द्रायणव्रतं चरन् पृथिवीशायी नारायणं ध्यायन् मोक्ष-
मेव प्रार्थयते ॥ ९ ॥

इति प्रथमस्य सप्तमः खण्डः ।

† अस्य लक्षणं फेनपात् प्राग् वक्तव्यम् ।

‘अस्य सूर्य ए’ इति पाठः स्यात् ।

अथाष्टमः खण्डः ।

अपत्नीका बहुविधाः कालशिका उद्दण्डसंवृत्ता अ-
श्मकुट्टा उदग्रफलिनो दन्तोलूखलिका उञ्छवृत्तिकाः स-
न्दशनवृत्तिकाः कपोतवृत्तिका मृगचारिका हस्तादायिनः
शैलफलकादिनोऽर्कदुग्धाशिनो बैल्वाशिनः कुसुमाशिनः
पाण्डुपत्राशिनः कालान्तरभोजिन एककालिकाश्चतुष्का-
लिकाः कण्टकशायिनो वीरासनशायिनः पश्चाग्निमध्यशा-
यिनो धूमाशिनः पाषाणशायिनोऽभ्यवगाहिन उदकुम्भ-
वासिनो मौनिनश्चावाकृच्छिरसः सूर्यप्रतिमुखा ऊर्ध्वबाहुका
अधोबाहुका एकपादस्थिताश्चेति विविधाचारा भवन्तीति
विज्ञायते ॥ १ ॥

इति प्रथमस्याष्टमः खण्डः ।

अथ नवमः खण्डः ।

अथ भिक्षुका मोक्षार्थिनः कुटीचका बहूदका हंसाः
परमहंसाश्चेति चतुर्विधा भवन्ति ॥ १ ॥

तत्र कुटीचका गौतमभारद्वाजयाज्ञवल्क्यहारीतप्र-
भृतीनामाश्रमेष्वष्टौ ग्रासांश्चरन्तो योगमार्गतत्त्वज्ञा मोक्ष-
मेव प्रार्थयन्ते ॥ २ ॥

बहूदकास्त्रिदण्डकमण्डलुकाषायधातुवस्त्रग्रहणवेष-

धारिणो ब्रह्मर्षिगृहेषु साधुवृत्तेषु मधुमांसलवणपर्युषितान्नं
वर्जयन्तः सप्तागारेषु भैक्षं कृत्वा मोक्षमेव प्रार्थयन्ते ॥ ३ ॥

हंसा नाम ग्रामे चैकरात्रं नगरे पञ्चरात्रं वसन्त-
स्तदुपरि न वसन्तो गोमूत्रगोमयाहारिणो मासोपवासिनो
वा नित्यचान्द्रायणव्रतिनो नित्यमुत्थानमेव प्रार्थयन्ते ॥ ४ ॥

परमहंसा नाम वृक्षैकमूले शून्यागारे श्मशाने वा
वासिनः साम्बरा दिगम्बरा वा ॥ ५ ॥

न तेषां धर्माधर्मौ सत्यानृते शुद्धयशुद्धी इत्यादि
द्वैतम् ॥ ६ ॥

सर्वसमाः सर्वात्मानः समलोष्टाश्मकाश्चनाः सर्वव-
र्णेषु भैक्षचरणं कुर्वन्ति ॥ ७ ॥

ब्राह्मणानां चातुराश्रम्यं क्षत्रियाणां त्र्याश्रम्यं वै-
श्यानां द्व्याश्रम्यं विहितम् ॥ ८ ॥

तत्फलं हि सकामं निष्कामं चेति द्विविधं भवति ॥
सकामं नाम संसारेऽभिवृद्धिं ज्ञात्वा पुत्रलाभादि-
काङ्क्षणमन्यत् स्वर्गादिफलाकाङ्क्षणं वा ॥ १० ॥

निष्कामं नाम किञ्चिदनभिकाङ्क्ष्य यथाविहिता-
नुष्ठानमिति ॥ ११ ॥

तत्र तन्निष्कामं द्विविधं भवति प्रवृत्तिर्निवृत्तिश्चेति ॥

प्रवृत्तिर्नाम संसारमनादृत्य साङ्ख्यज्ञानं समा-

श्रित्य प्राणायामासनप्रत्याहारधारणायुक्तो वायुजयं कृत्वा-
णिमाद्यैश्वर्यप्रापणम् ॥ १३ ॥

तत् पुनरपि तपःक्षयजन्मप्रापकत्वाद् व्याधिबाहु-
ल्याच्च न तैः परमर्षयो भवन्ति ॥ १४ ॥

निवृत्तिर्नाम लोकानामनित्यत्वं ज्ञात्वा परमात्मनो-
ऽन्यत्र किञ्चिदस्तीति संसारमनादृत्यच्छित्त्वा भार्यामयं
पाशं जितेन्द्रियो भूत्वा शरीरं विहाय क्षेत्रज्ञपरमात्मनो-
र्योगं ज्ञात्वा यदतीन्द्रियं सर्वजगद्बीजमशेषविशेषं नित्या-
नन्दममृतसपानवत् सर्वदा तृप्तिकरं परं ज्योतिस्तत्प्रवे-
शकमिति विज्ञायते ॥ १५ ॥

इति प्रथमस्य नवमः खण्डः ।

अथ दशमः खण्डः ।

निवृत्त्याचारभेदाद्धि योगिनस्त्रिविधा भवन्ति सा-
रङ्गा एकाष्ट्या विसरगाश्चेति ॥ १ ॥

अनिरोधका निरोधका मार्गगा विमार्गगाश्चेति च-
तुर्विधाः सारङ्गाः ॥ २ ॥

दूरगा अदूरगा भ्रूमध्यगा असम्भक्ताः सम्भक्ताश्चे-
त्येकाष्ट्याः पञ्चधा भवन्ति ॥ ३ ॥

निसङ्ख्यायन्तो विसरगाः ॥ ४ ॥

तत्र सारङ्गाः सारं क्षेत्रज्ञः तं गच्छन्तीति सारङ्गाः ॥
तेष्वनिरोधका अहं विष्णुरिति ध्यात्वा ये चरन्ति,
तेषां (प्रमाणधा ? प्राणायामादयो न सन्ति ॥ ६ ॥

ये निरोधकाः, (तेषां) प्राणायामप्रत्याहारधारणादयः
षोडश कलाः सन्ति ॥ ७ ॥

ये मार्गगास्तेषां षडेव प्राणायामादयः ॥ ८ ॥

ये विमार्गगास्ते नियमयमासनप्राणायामप्रत्याहार-
धारणाध्यानसमाधयश्चेत्यष्टाङ्गान् कल्पयन्तो ध्येयं (वि?
अ)न्यथा कुर्वन्ति ॥ ९ ॥

इति प्रथमस्य दशमः खण्डः ।

अथैकादशः खण्डः ।

अथैकार्ष्या एका एव आर्ष्या येषां त एकार्ष्याः ॥

तेषु ये दूरगास्तेषामयं मार्गः — पिङ्गल्या नाडि-
कयादित्यमण्डलमनुप्रविश्य तत्रत्येन पुरुषेण संयुज्य तत-
श्चन्द्रमण्डलं तत्रत्येन पुरुषेण ततो विद्युतं तत्रत्येन पुरुषे-
ण पुनः क्रमेण वैकुण्ठसायुज्यं यन्ति ॥ २ ॥

येऽदूरगास्तेषामयं धर्मः — क्षेत्रज्ञपरमात्मनोर्योगं
क्षेत्रज्ञद्वारेण संयोगं कारयित्वा तत्रैव समस्तविनाशं ध्या-
त्वाकाशवत् सत्तामात्रोऽहमिति ध्यायन्ति ॥ ३ ॥

भ्रूमध्यगाः क्षेत्रज्ञपरमात्मनोर्योगे सत्त्वरूपाग्निद्वारे-
ण भ्रूमध्यं नीत्वा पञ्चभ्योऽङ्गुष्ठादिभ्यः स्थानेभ्य आ(क)-
र्षणं पुनः पिङ्गलया द्वारेण निष्क्रामणं प्रलयान्तं क्षेत्रज्ञ-
योगान्तं कुर्वन्ति ॥ ४ ॥

सम्भक्ता[†] नाम मनसा ध्यानं कुर्वन्ति ॥ ५ ॥

तत्प्रतिपादनागमं श्रोत्रेण शृण्वन्ति ॥ ६ ॥

चक्षुषा देवतागारं पश्यन्ति ॥ ७ ॥

घ्राणेन गन्धमनुभवन्ति ॥ ८ ॥

पाणिना देवतां नमस्कुर्वन्ति ॥ ९ ॥

असम्भक्ता नाम ब्रह्मणः सर्वव्यापकत्वमुक्तं युक्तं,
योऽसौ परमात्मा तत् सर्वव्याप्याकाशवत् तिष्ठति, तस्माद्
ब्रह्मणोऽन्यं न कुत्रचिदात्मानं प्रतिपद्यतेऽसौ । भ्रूमध्यगत-
स्यापि संशयान्निष्प्रमाणमेवेत्युक्तं, तस्माद् ब्रह्मव्यतिरिक्तं
तन्नोपपद्यते ॥ १० ॥

विविधसाराणां विविधदर्शनाद् विविधगामित्वाद्
विसरगाः ॥ ११ ॥

पुरा प्रजापतिरुपदेशगूहनार्थं विसरगपक्षं दृष्टवान् ।
तं दृष्ट्वा मुनयोऽपि मोहं जग्मुः, किं पुनर्मनुष्याः । विसर-

[†] उद्देशानुसारादसम्भक्तानामिह लक्षणं वक्तव्यम् ।

गपशूनामहङ्कारयुक्तानां जन्मान्तरेषु मुक्तिर्नास्ति जन्मनि ।
तस्माद् विसरगपक्षो नानुष्ठेयः ॥ १२ ॥

विसरगाः केचित् कायक्लेशात् केचिद् येनकेनचिद्
ध्यानेन केचिद् येनकेनचिदक्षरेण केचिद् वायुजयादन्य-
परमात्मना क्षेत्रज्ञं संयोज्य ध्यायन्त्येव । परमात्मनि सं-
योगमेव नेच्छन्ति । हृदिस्थ एव पुरुष इति वदन्ति ।
केचिन्न किञ्चिद् ध्यानमिति यथोक्तानुष्ठानं योग(मि?इ)ति
ज्ञात्वा मुक्तिमिच्छन्ति । तेषां विसरगपशूनां जन्मान्तरेषु
मुक्तिर्नास्ति जन्मनि । तस्मिन्नेव जन्मनि मोक्षकाङ्क्षि-
णा विसरगपक्षो नानुष्ठेयः ॥ १३ ॥

सगुणे ब्रह्मणि बुद्धिं निवेश्य पश्चान्निर्गुणब्रह्माश्रये
यत्नं कुर्यादिति विज्ञायते ॥ १४ ॥

इति प्रथमस्यैकादशः खण्डः ।

अथ वर्णाश्रमधर्मम् , उपनीतो ब्रह्मचारी, ब्रह्मचा-
रिणश्चतुर्विधाः, दारान् सङ्गृह्य, गृहस्थाश्चतुर्विधाः, गृहस्थः
सपत्नीकः, वानप्रस्थाः सपत्नीकाः, अपत्नीका बहुविधाः,
अथ भिक्षुका मोक्षार्थिनः, निवृत्त्याचारभेदात् , अथैकाग्र्या
इत्येकादश ॥ ११ ॥

प्रथमप्रश्नः समाप्तः ।

अथ द्वितीयः प्रश्नः ।

प्रथमः खण्डः ।

अथ वनस्थस्य श्रामणकम् ॥ १ ॥

गृहस्थः सोमयाजी पुत्रं पौत्रं च दृष्ट्वा तत्पुत्रादीन्
गृहे संस्थाप्य मौण्ड्यं कृत्वा प्राजापत्यं कृच्छ्रं चरेत् ॥ २ ॥

वसन्ते शुक्लपक्षे पुण्यर्क्षे पत्न्या सार्धं वनाश्रमं
याति ॥ ३ ॥

पूर्वस्मिन् दिवसे कृतस्नानः सङ्कल्प्य कुशोदकं
पीत्वोपवासं कुर्यात् ॥ ४ ॥

औपासनहोमं हुत्वाग्निम् 'अयं ते योनिरित्यर-
ण्याम् आरोपयेत् ॥ ५ ॥

दर्शपूर्णमासविधानेन दर्भादीन् संगृह्य पूर्ववत् परि-
स्तरणकूर्चान् परिधीन् समिधो वेणुदण्डोपवीतकमण्डलुव-
ल्कलादीन् सम्भरति ॥ ६ ॥

पूर्वोक्तविधिनाग्निकुण्डं कुर्यात् ॥ ७ ॥

अपरस्मिन् दिवसे वैश्वानरसूक्तेनाग्निं मथित्वा
प्रज्वाल्य 'अग्न आयाहि, उपावरोहे'त्यग्निं निधाय पूर्ववत्
श्रामणकाग्न्याघारं जुहोति ॥ ८ ॥

प्रणम्याग्निं परिषिच्य 'अग्ने प्रायश्चित्ते त्वमिति
पञ्चप्रायश्चित्तं हुत्वा आपोहिरण्यपवमानैरात्मानं प्रोक्ष्य

ब्रह्मदैवत्यं वैष्णवं पञ्चवारुणं च प्रधानान् व्याहृत्यन्तं
यजेत ॥ ९ ॥

इति द्वितीयस्य प्रथमः खण्डः ।

अथ द्वितीयः खण्डः ।

अग्नेः प्रतीच्यां द्वौ कुशौ पूर्वाग्रौ न्यस्योर्ध्वेऽश्मानं
निधाय 'तत्सवितुर्वरेण्यमि'ति दक्षिणपादाङ्गुष्ठाग्रेणाश्मा-
नमधितिष्ठेत् ॥ १ ॥

'तेजोवत् सव' (?) इति वल्कलमजिनं चीरं वा
परिधाय पूर्ववन्मेखलादीस्त्रीण्युपवीतान्युत्तरीयं कृष्णा-
जिनं च द(दा?धा)ति ॥ २ ॥

आचम्य 'स्वस्ति देवे'त्यग्निं प्रदक्षिणं प्रणामं कृत्वा
'(अ?स्व)स्ति शन्नो देवीरि'ति स्वमूर्ध्नि प्रोक्ष्य जया(द्याभा?
भ्याता)नान् राष्ट्रभृतो व्याहृतीश्च हुत्वा आज्यशेषं
प्राणायामेन प्राश्नीयात् ॥ ३ ॥

'योगे योग' इति द्विराचम्य 'शतमिन्नु शरद'
इति प्रणामम् 'आगन्त्रा समगन्मही'ति प्रदक्षिणं चादि-
त्यस्य कुर्वीत ॥ ४ ॥

'राष्ट्रभृदसी'त्यूर्ध्वाग्रं कूर्चं गृह्णीयात् ॥ ५ ॥

‘ओं भूस्तत्सवितुरो भुवो भर्गो देवस्यो सुवर्धियो यो न’ इति पच्छो व्यस्ताम्, ‘ओं भूर्भुवस्तत्सवितुरो सुवर्धियो यो न’ इत्यर्धर्चाम्, ‘ओं भूर्भुवस्सुवस्तत्सवितुरिति समस्तां च सावित्रीं जप्त्वा वनाश्रमं प्रविश्य ब्रह्मचर्यव्रतं सङ्कल्पयेत् ॥ ६ ॥

इति द्वितीयस्य द्वितीयः खण्डः

अथ तृतीयः खण्डः ।

तत्पत्नी च तथा ब्रह्मचारिणी स्यात् ॥ १ ॥

स्वयमेवाग्निं प्रदक्षिणीकृत्याज्येन प्राजापत्यं धातादिमिन्द्राहुतिं विच्छिन्नमैन्द्रं वैश्वानरदेवं दैष्णवं ब्राह्मं विष्णोर्नुकादीन् प्राजापत्यसूक्तं तद्रतबन्धं च पुनः प्रधानान् हुत्वा प्राजापत्यव्रतबन्धनादि स्थित्वा ‘देवस्य त्वा’ ‘यो मे दण्ड’ इति द्वाभ्यां पञ्चसप्तनवान्यतमैः पर्वभिर्युक्तं केशान्तायतं वाप्यवक्रं वैणवं द्विदण्डम् आददाति ॥ २ ॥

‘येन देव’ इति कमण्डलुमृद्ग्रहण्यौ पूर्ववदुपानच्छत्रे च गृह्णाति ॥ ३ ॥

अग्नीन् गार्हपत्यादींश्चोज्ज्वाल्याग्निहोत्रं हुत्वाहवनीये प्राजापत्यं विष्णुसूक्तं च सर्वत्र ‘अग्नये स्वाहा सोमाय स्वाहा विष्णवे स्वाहे’ति हुत्वामीनः श्यामारोपयति ॥ ४ ॥

वनेऽद्रौ विविक्ते नदीतीरे वनाश्रमं प्रकल्प्य यथो-
क्तमग्निकुण्डानि कुर्यात् ॥ ५ ॥

पत्न्या सहाग्नीनादाय पात्रादिसंभारयुक्तो वनाश्रमं
समाश्रयति ॥ ६ ॥

इति द्वितीयस्य तृतीयः खण्डः ।

अथ चतुर्थः खण्डः ।

अग्न्यायतने प्रोक्ष्य खनित्वा लेखाः षडुल्लिख्य स्वर्ण-
शकलं व्रीहींश्च निधाय श्रामणकार्मिं निदध्यात् ॥ १ ॥

वन्यानेव पार्थिवान् वानस्पत्यान् कुलीरोद्धतान्
चीर्णान् पुराणान् कुशदर्भानूणां(स्तुकां ?) प्लक्षाग्रं सुगन्धि-
ताजिनं (?) गुग्गुलुं हिरण्यशकलान् सूर्यकान्तं च सम्भ-
रति ॥ २ ॥

वानप्रस्थान् ऋत्विजो वृत्वा अग्निं मथित्वा गार्हप-
त्यादीन् लेताग्नीन् पञ्चाग्नीन् वा अग्न्याधेयक्रमेणाधायाहु-
ती द्वे द्वे हुत्वा नित्यं द्विकालं वन्यैरेव जुहोति ॥ ३ ॥

वनाश्रमी मुनिः स्नानशौचस्वाध्यायतपोदानेज्यो-
पवासोपस्थनिग्रहव्रतमौनानीति नियमान् दशैतान् स-
त्यानृशंस्यार्जवक्षमादमप्रीतिप्रसादमार्दवाहिंसामाधुर्याणी-
ति यमान् दशामूंश्च समाचरति ॥ ४ ॥

भक्त्या विष्णुं ध्यायन् अग्निहोत्रश्रामणकाग्निहोमौ
द्विकालं नोत्सृजन् ग्रामाशनं त्यक्त्वा वन्यौषधीः फलमूल-
शाकं वा नित्याशनं संकल्प्य 'तिरोधामूरि'त्याहृत्यापराह्णे
स्वयं पत्नी वा हविष्यमास्त्रावितं पचति ॥ ५ ॥

वैश्वदेवान्तेऽतिथीनभ्यागतान् प्राशयित्वा मितं
प्राश्नाति ॥ ६ ॥

इति द्वितीयस्य चतुर्थः खण्डः ।

अथ पञ्चमः खण्डः ।

रात्रौ नाश्नीयात् ॥ १ ॥

अधस्ताद् दर्भास्तृणानि वास्तीर्य सुवृत्तः सुव्रतां
पत्नीं विनैकः शयीत ॥ २ ॥

सास्य शुश्रूषां करोति, एनां नोपगच्छेद्, मातृवन्नि-
ष्कामः प्रेक्षेतोर्ध्वरेता जितेन्द्रियः ॥ ३ ॥

दर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यं नक्षत्रेष्टिमाग्रयणेष्टिं च
वन्यौषधीभिः पूर्ववद् यजेदनुकामान् ॥ ४ ॥

मूलैः फलैः पत्रैः पुष्पैर्वा तत्तत्कालेन पक्कैः स्वयमेव
संशीर्णैः प्राणं प्रवर्तयन्नुत्तरेऽप्यधिकं तपस्संयोगं फलाद्
विशिष्टमाचरेत् ॥ ५ ॥

अथवाहिताग्निः सर्वानग्नीनरण्यामारोप्य सर्वैः संवा-
पमन्त्रैः पार्थिवान् वानस्पत्यांश्च सर्वान् समूह्य निर्म-
न्थ्यैते(न) विधिनाग्न्याधेयविधानेन च मन्त्रैः सर्वैः सभ्या-
ग्न्यायतने श्रामणकामिमाधायाहरेत् ॥ ६ ॥

सभ्यस्य भेदः श्रामणकामिरित्याहुः ॥ ७ ॥

अपत्नीकश्च भिक्षुवदग्नौ होमं हुत्वा अरण्यादिपा-
त्राणि च प्रक्षिप्य पुत्रे भार्यां निधाय तथाग्नीनात्मन्यारोप्य
वल्कलोपवीतादीन् भिक्षापात्रं च स संगृह्यान्भिरदारो
गत्वा वने निवसेत् ॥ ८ ॥

तपसां श्रा(व ? म)कमेतन्मूलं, तस्मादेतद्विधान-
मेनमग्निं च श्रामणकमित्याह विखनाः ॥ ९ ॥

इति द्वितीयस्य पञ्चमः खण्डः ।

अथ षष्ठः खण्डः ।

संन्यासक्रमम् । सप्तत्यूर्ध्वं वृद्धोऽनपत्यो विधुरो वा
जन्ममृत्युजरादीन् विचिन्त्य योगार्थी यदा स्यात्, तदा
अथवा पुत्रे भार्यां निक्षिप्य परमात्मनि बुद्धिं निवेश्य
व्रणात् संन्यासं कुर्यात् ॥ १ ॥

मुण्डितो विधिना स्नात्वा ग्रामाद् बाह्ये प्राजापत्यं
चरित्वा पूर्वान्ने त्रिदण्डं शिष्यं काषायं कमण्डलुं पवित्रं

मृद्ग्रहणीं भिक्षापात्रं च संभृत्य त्रिवृतं प्राशयोपवासं कृत्वा
दिनेऽपरे प्रातः स्नात्वाग्निहोत्रं वैश्वदेवं च हुत्वा वैश्वानरं
द्वादशकपालं निर्वपेत् ॥२॥

गार्हपत्याग्नावाज्यं संस्कृत्याहवनीये पूर्णाहुतिं पुरु-
षसूक्तं च हुत्वा 'अग्नये सोमाय ध्रुवाय ध्रुवकरणाय परमा-
त्मने नारायणाय स्वाहे'ति जुहोति ॥३॥

इति द्वितीयस्य षष्ठः खण्डः ।

अथ सप्तमः खण्डः ।

सुचि सुवेण चतुर्गृहीतं गृहीत्वा सर्वाग्निषु 'ओं स्वा-
हे'ति जुहुयात् ॥ १ ॥

अग्निहोत्रहवणीमाहवनीये मृच्छिलामयेभ्योऽन्यानि
पात्राणि गार्हपत्ये प्रक्षिपति ॥ २ ॥

गृहस्थोऽनाहिताग्निरौपासने वनस्थ(स्य ? श्व) श्राम-
णकामौ होमं हुत्वा पात्राणि प्रक्षिपेत् ॥ ३ ॥

पच्छोऽर्धर्चशो व्यस्तां समस्तां च सावित्रीं जप्त्वा
भिक्षाश्रमं प्रविशामीति तं प्रविशति ॥ ४ ॥

अन्तर्वेद्यां स्थित्वा गार्हपत्यादीन् 'या ते अग्ने
यज्ञिये'ति प्रत्येकं त्रिराघ्राय 'भवतन्नस्समनस' इति
आत्मन्यारोपयेत् ॥ ५ ॥

भूर्भुवस्सुवः संन्यस्तं मयेति त्रिरुपांशूच्चैश्च प्रैष-
मुक्त्वा दक्षिणहस्तेन सकृज्जलं पीत्वाचम्य तथैवोक्त्वा
त्रिर्जलाञ्जलिं विसृजेत् ॥ ६॥

मेखलां चत्वार्युपवीतम् (?) एकं वोपवीतं कृष्णा-
जिनमुत्तरीयं च पूर्ववद् ददाति ॥ ७॥

इति द्वितीयस्य सप्तमः खण्डः ।

अथाष्टमः खण्डः ।

‘देवस्य त्वा, यो मे दण्डः, सखा मे गोपाये’ति
त्रिभिस्त्रिदण्डं, ‘यदस्य पारे रजस’ इति शिष्यं, ‘येन
देवाः पवित्रेणे’ति अप्पवित्रं, ‘येन देवा ज्योतिषे’ति कम-
ण्डलुमृद्ग्रहण्यावाददाति ॥ १ ॥

स्नात्वाघमर्षणसूक्तेनाघमर्षणं कुर्यात् ॥ २ ॥

आचम्य षोडश प्राणायामान् कृत्वा सहस्रं शतं
वा सावित्रीं जप्त्वा तथा भिक्षापात्रमलाबुं दारवं मृन्मयं
वा गृह्णाति ॥ ३ ॥

प्रणवाद्यादिभिः पृथक् पृथक् सप्तव्याहृतिभिस्तर्प-
यामीति देवेभ्यो जले अद्भिस्तर्पयित्वाद्या(दि?भि)श्चत-
सृभिः स्वधेति पितृ(भि?भ्य)स्तर्पयेत् ॥ ४ ॥

‘उद्वयं तमस’ इत्यादित्यमुपतिष्ठेत् ॥ ५ ॥

जलाञ्जलिं विसृज्याभयं सर्वभूतेभ्यो दद्यात् ॥ ६ ॥

अध्यात्मरतो यदि भिक्षाशी नियमान् यमांश्च समा-
चरन् संयतेन्द्रियो ध्यानयोगेन परमात्मानमीक्षेत ॥ ७ ॥

इति द्वितीयस्याष्टमः खण्डः ।

अथ नवमः खण्डः ।

धर्म्यं सदाचारम् ॥ १ ॥

निवीती दक्षिणे कर्णे यज्ञोपवीतं कृत्वा उत्कुटिक-
मासीनोऽहन्युदङ्मुखो रात्रौ दक्षिणामुखस्तृणैरन्तरिते मू-
त्रपुरीषौ विसृजेत् ॥ २ ॥

नद्यां गोष्ठे पथिच्छायायां भस्मन्यप्सु कुशे दर्भे वा
नाचरेत् ॥ ३ ॥

गोविप्रोदकाग्निवाय्वर्कतारेन्दूनपश्यन् कुर्यात् ॥ ४ ॥

वामहस्तेन लिङ्गं सङ्गृह्योत्थायोदकस्य पार्श्वे तथा-
सीनो ब्रह्मचारी गृहस्थोऽपि शिश्वे द्विः हस्तयोश्च द्विर्द्विर्गुदे
षदकृत्वो मृदं दत्त्वोद्धृतैरेव जलैः शौचं कुर्यात् ॥ ५ ॥

करं वामं दशकृत्वः करावुभौ च तथा मृदाद्भिः
प्रक्षालयेत् ॥ ६ ॥

वनस्थस्य भिक्षोश्चैतद् द्विगुणं भवति ॥ ७ ॥

रात्रौ यथोक्तार्धं वा ॥ ८ ॥

रेतोविसर्गे मूत्रवच्छौचं कर्तव्यम् ॥ ९ ॥

रेतसस्त्रिरित्येके ॥ १० ॥

सोपवीती प्राङ्मुख उदङ्मुखो वान्यत्रासित्वा
मृदाम्बुना पूर्ववत् पादौ पाणी च प्रक्षाल्याचम्याचम्यम-
न्त्रेणाचामति ॥ ११ ॥

इति द्वितीयस्य नवमः खण्डः ।

अथ दशमः खण्डः ।

ब्राह्मणो हृद्गाभिः क्षत्रियः कण्ठगाभिर्वैश्यस्तालु-
गाभिरद्भिराचामेत् ॥ १ ॥

आत्मानं प्रोक्ष्य प्रत्यर्कमपो विसृज्यार्कं पर्येति ॥ २ ॥

उदकस्याग्नेर्वामपार्श्वे प्राणानायम्य प्रत्येकमौका-
रादिसप्तव्याहृतिपूर्वां गायत्रीमन्ते सशिरस्कां त्रिर्जपेत् ॥ ३ ॥

सप्राणायामस्त्रीनेकं वा प्राणायामं कृत्वा पूतः शतं
दशाष्टौ वा सावित्रीं जप्त्वा सायंप्रातः सन्ध्यामुपास्य
नैशिकमाह्निकं चैनोऽपमृज्यते ॥ ४ ॥

द्विजातिः सन्ध्योरासनहीनः शूद्रसमो भवति ॥ ५ ॥

ब्रह्मचारी स्वनाम सङ्कीर्त्याभिवादयेद् अहं भोः!
इति ॥ ६ ॥

श्रोत्रे च संस्पृश्य गुरोः पादं दक्षिणं दक्षिणेन
पाणिना वामं वामेन व्यत्यस्य जान्वोरापादमुपसंगृह्णन्ना-
नतशीर्षोऽभिवादयति ॥ ७ ॥

आयुष्मान् भव सौम्येत्येनं शंसेत् ॥ ८ ॥

अनाशीर्वादी नाभिवन्द्यः ॥ ९ ॥

माता पिता गुरुर्विद्वांसश्च प्रत्यहमभिवादनीयाः ॥

इति द्वितीयस्य दशमः खण्डः ।

अथैकादशः खण्डः ।

अन्ये बान्धवा विप्रोष्य प्रत्या(गत्या)भिवन्द्याः ॥ १ ॥

ज्येष्ठो भ्राता पितृव्यो मातुलः श्वशुरश्च पितृ-
वत्, पितृष्वसा मातृष्वसा ज्येष्ठभार्या भगिनी ज्येष्ठा च
मातृवत् पूजयितव्याः ॥ २ ॥

सर्वेषां माता श्रेयसी । गुरुश्च श्रेयान् ॥ ३ ॥

परस्त्रियं युवतिमस्पृशन् भूमावभिवादयेत् ॥ ४ ॥

वन्द्यानां वन्दनादायुःश्रीज्ञानबलारोग्यशुभानि
भवन्ति ॥ ५ ॥

यज्ञोपवीतमेखलाजिनदण्डान् परेण धृतान् न
धारयेत् ॥ ६ ॥

उपाकृत्यानालस्यः शुचिः प्रणवाद्यं वेदमधीयानो-
ऽमावास्यायां पौर्णमास्यां चतुर्दश्योः प्रतिपदोरष्टम्योश्च
नाधीयीत ॥ ७ ॥

नित्यजपहोमे चानध्यायो नास्ति ॥ ८ ॥

मार्जारनकुलमण्डूकश्चसर्पगर्दभवराहपश्चादिष्वन्त-
रागतेष्वहोरात्रं, सूतकप्रेतकयोराशौचे तावत्कालं, तिस्रो-
ष्टकासु गुरौ प्रेते च त्रिरात्रमनध्यायं स्यात् ॥ ९ ॥

इति द्वितीयस्यैकादशः खण्डः ।

अथ द्वादशः खण्डः ।

तद्भार्यापुत्रयोः स्वशिष्यस्य चोपरमे मनुष्ययज्ञे
श्राद्धभोजने चैकाहमनध्यायं स्यात् ॥ १ ॥

आपदा नप्रायत्यः (?) ॥ २ ॥

वृक्षनौयानशयनेष्वारूढः, प्रसारितपादो, मूत्रपुरीष-
रेतोत्रिसर्गे, ग्रामेऽन्तश्शवे सति, अभक्ष्यान्नभोजने, छर्दने,
श्मशानदेशे, सन्ध्यास्तमिते, भूकम्पे, दिग्दाहे, अग्न्युल्का-
निपाते, रुधिरोपलपांसुवर्षे, सूर्येन्दुराहुग्रहणे च तत्तत्काले
नाधीयीत ॥ ३ ॥

परत्रेह श्रेयस्करो वेदः, तदध्येतव्यः ॥ ४ ॥

अन्ते विसृज्य प्रणवं ब्रवीति ॥ ५ ॥

लौकिकाग्नौ समिधौ हुत्वा भिक्षान्नं मेधाप्रदं शुद्धं
मौनी भुञ्जीत ॥ ६ ॥

पौषे माघे वा मासे ग्रामाद् बहिर्जलान्ते पूर्ववद् व्रत-
विसर्गहोमं हुत्वा स्वाध्यायमुत्सृज्य पक्षे शुक्ले वेदं कृष्णे
वेदाङ्गं च यावदन्तं समधीत्य गुरोर्दक्षिणां दत्त्वा समा-
वृती स्यात् ॥ ७ ॥

इति द्वितीयस्य द्वादशः खण्डः ।

अथ त्रयोदशः खण्डः ।

मध्याह्ने जले शुद्धे मृदाद्भिः पादौ हस्तौ च
धावयित्वाचम्याङ्गानि संशोध्य 'आपः पुनन्त्विति जले
निमज्जेत् ॥ १ ॥

आचान्तो वैष्णवैर्मन्त्रैर्विष्णुं 'हिरण्यशृङ्गमिति
वरुणं च प्रणम्य अघमर्षणसूक्तेनाघमर्षणं कृत्वा 'इदमा-
पशिशावा' इति स्नायात् ॥ २ ॥

आश्रमिणश्चत्वारः स्नानं नित्यमेवं पूर्वोक्तेन विधिना
काम्यं नैमित्तिकं च कुर्वन्ति ॥ ३ ॥

धौतवस्त्रेणाच्छाद्य पूर्ववदाचम्य प्रोक्ष्यासीनस्तिष्ठन्
वा कृतप्राणायामः सावित्रीं जप्त्वादित्यमुपतिष्ठेत ॥ ४ ॥

दक्षिणपाणिना तीर्थेन ब्राह्मेण भूपत्यादीन्, दैवेन
नारायणादीन् कूप्यांश्चार्षेण विश्वामित्रादीन्, पैतृकेण
पित्रादीनद्भिस्तर्पयित्वा ब्रह्मयज्ञं करिष्यन् नित्यम् 'इषे त्वो-
र्जे त्वे'ति यथाकामं यजुस्संहितामाद्यांस्त्रीननुवाकान् स्वा-
ध्यायं कुर्वीत ॥ ५ ॥

नैमित्तिकम् 'ऋतं च सत्यं चे'त्यादि सूक्तानि चतु-
र्वेदादिमन्त्रं चाप्यधीयीत ॥ ६ ॥

सर्वयज्ञानामादिर्ब्रह्मयज्ञः । तस्मादुपनयनप्रभृत्येव
द्विजैः कर्तव्यः ॥ ७ ॥

नद्यां तीर्थे देवाखाते सरसि तटाके वा सामान्ये
स्नानं कुर्यात् ॥ ८ ॥

इति द्वितीयस्य त्रयादशः खण्डः ।

—

अथ चतुर्दशः खण्डः ।

परस्योदके मृत्पिण्डान् पञ्चोद्धृत्य स्नायात् ॥ १ ॥

कूपे तत्तीरे त्रिः कुम्भेनाभिषिञ्चेत् ॥ २ ॥

उच्छिष्टो नम्रो वा न स्नायात् ॥ ३ ॥

तथा न शयीत ॥ ४ ॥

आतुरोऽप्सु नावगाहेत् ॥ ५ ॥

आतुरस्य स्नाने नैमित्तिके दशकृत्वो द्वादशकृत्वो वा तमनातुरो जलेऽवगाह्याचम्य स्पृशेत् । ततः स पूतो भवति ॥ ६ ॥

द्विकालं होमान्ते पादौ प्रक्षाल्याचम्यासने प्राङ्मुखः प्रत्यङ्मुखो वासित्वा चतुरश्रोपलिप्ते मण्डले शुद्धं पात्रं न्यसेत् ॥ ७ ॥

तत्रान्नं प्रक्षिप्य तत् पूजयति ॥ ८ ॥

द्वौ पादावेकं वा भूमौ निधाय प्रसन्न 'ऋतं त्वा सत्येन परिषिञ्चामी'ति सायं परिषिञ्चति ॥ ९ ॥

'सत्यं त्वर्तेन परिषिञ्चामी'ति प्रातः ॥ १० ॥

'अमृतोपस्तरणमसी'त्या(धावं ? दावपः) पीत्वा विधिना प्राणाहुतीर्हुत्वान्नमनिन्दन्नश्नाति ॥ ११ ॥

भुक्त्वा 'अमृतापिधानमसी'त्यपः पीत्वाचम्याचामेत् ॥ १२ ॥

एकवासाः शयानस्तिष्ठन्नस्नानजपहोमी ॥ १३ ॥

शुष्कपाद उदङ्मुखो वा नाश्नाति ॥ १४ ॥

भिन्नपात्रेणान्नं पर्युषितं शयनासनोत्सङ्गस्थं वा न मुञ्जीत ॥ १५ ॥

अञ्जलिनापो न पिबेत् ॥ १६ ॥

उच्छिष्टाशुच्याशौचिपतितैः स्पृष्टं सूतके प्रेतके
चान्नं च नाश्नीयात् ॥ १७ ॥

इति द्वितीयस्य चतुर्दशः खण्डः ।

अथ पञ्चदशः खण्डः ।

तिलसक्तुदधिलाजं च रात्रावभक्ष्यम् ॥ १ ॥

अन्नं पर्युषितमाज्येन दध्ना वा युक्तं भोज्यम् ॥२॥

कृमिकेशकीटयुतं गवाघ्रातं पक्षिजग्धं च भस्माद्भिः
प्रोक्षितं शुद्धम् ॥ ३ ॥

श्वकाकाद्युपहते बह्वन्ने तस्मिन् पुरुषाशनमात्रं
तत्रैवोद्धृत्य व्यपोह्य 'पवमानः सुवर्जन' इति भस्मजलेः
प्रोक्ष्य दर्भोल्क्या स्पर्शयित्वा गृह्णीयात् ॥ ४ ॥

प्रसूतेऽन्तर्दशाहे गोक्षीरं सदैकशफौष्ट्रं स्त्रीणां
पयश्च पलाण्डुं कलञ्जं लशुनं गृञ्जनं विट्(जं? सं)बन्ध-
मनुक्तं मत्स्यं मांसं च वर्जनीयम् ॥ ५ ॥

यज्ञशिष्टं मांसं भक्षणीयम् ॥ ६ ॥

उदक्यास्पृष्टं शूद्रानुलोमैः स्पृष्टं तेषामन्नं च
वर्जयेत् ॥ ७ ॥

स्वधर्मानुवर्तिनां शूद्रानुलोमानामासं क्षुधितस्य
संग्राह्यम् ॥ ८ ॥

सर्वेषां प्रतिलोमान्तरालव्रात्यानामामं पक्कं च
क्षुधितोऽपि यत्नान्न गृह्णीयात् ॥ ९ ॥

तैः स्पृष्टिसम्मिश्रं परपक्कं च सन्त्यजति ॥ १० ॥

नित्यं श्रुतिस्मृत्युदितकर्म कुर्वन् मनोवाक्कायक-
र्मभिः शनैर्धर्मं समाचरति ॥ ११ ॥

इति द्वितीयस्य पञ्चदशः खण्डः ।

अथ वनस्थस्य श्रामणकम्, अग्नेः प्रतीच्यां,
तत्पत्नी च तथा, अग्न्यायतने प्रोक्ष्य, रात्रौ नाश्रीयात्,
संन्यासक्रमं, स्रुचि स्रुवेण, देवस्य त्वा यो मे दण्डः,
धर्म्यं सदाचारं, ब्राह्मणो हृद्गाभिः, अन्ये बान्धवाः,
तद्भार्यापुत्रयोः, मध्याह्ने जले शुद्धे, परस्योदके मृत्पि-
ण्डान्, तिलसक्तुदधिलाजं चेति पञ्चदश ॥ १५ ॥

द्वितीयः प्रश्नः समाप्तः ।

अथ तृतीयः प्रश्नः ।

प्रथमः खण्डः ।

गृहस्थाश्रमी द्वे यज्ञोपवीते वैणवदण्डं कमण्डलुं
च धारयेत् ॥ १ ॥

स्नात्वा सभार्यो गृह्याग्नौ गार्ह्याणि कर्माणि श्रौता-
ग्निषु श्रौतानि कुर्यात् ॥ २ ॥

सायं च होमान्तेऽतिथीनभ्यागतान् प्राशयित्वा
मितं प्राश्य पत्न्या शयीत ॥ ३ ॥

आर्द्रपादः प्रत्यगुत्तरशिराश्च न स्वपिति ॥ ४ ॥

ऋतुरात्रिषु स्वभार्यामुपगच्छेत् ॥ ५ ॥

आदौ त्रिरात्रमृतुमतीगमनसहासनशयनानि वर्ज-
येत् ॥ ६ ॥

परदारान्न सङ्गच्छेत्, परदारगमनादायुःश्रीब्रह्म-
वर्चसं विनश्यति ॥ ७ ॥

भार्यया सह नाश्नाति ॥ ८ ॥

अश्वतीं तां जृम्भमाणां नग्नां च नावलोकयेत् ॥ ९ ॥

असत्यवादं वर्जयति, असत्यात् परं पापं सत्यात्
परो धर्मश्च नास्ति ॥ १० ॥

सर्वप्राणिहितोऽद्रोहेणैव जीवेत् ॥ ११ ॥

शुद्धार्थवान् कुसूलधान्यः कुम्भीधान्योऽश्वस्तनिको
वा स्यात् ॥ १२ ॥

द्विजातिः पतितान्त्यजातान् न स्पृशेत् ॥ १३ ॥

उदयेऽस्तमये च सूर्यं नेक्षेत ॥ १४ ॥

देवगुरुविप्रघृतक्षीरदधिमृत्तोयसमिद्भिर्भाग्निवनस्पती-
न् प्रदक्षिणं गच्छेत् ॥ १५ ॥

इति तृतीयस्य प्रथमः खण्डः ।

अथ द्वितीयः खण्डः ।

स्नातकराजगुरुश्रेष्ठरोगिभारभृदन्तर्वत्नीनां पन्था
देयः ॥ १ ॥

वातार्करश्मिभिः पन्थानः शुध्यन्ति ॥ २ ॥

परस्यासन्नशयनान्यदत्तानि नोपयुञ्जीत ॥ ३ ॥

दत्तेषूपयुक्तेषु स्वपुण्यचतुर्थांशो जहाति ॥ ४ ॥

अन्योपयुक्तानि वस्त्रमाल्योपानच्छत्राणि नैव धार-
येत् ॥ ५ ॥

अग्नौ पादं न (दा ? ता)पयेत् ॥ ६ ॥

नैनं मुखेन धमेद्, न पादेन स्पृशेद्, अधःपा-
(दो ? दे) न कुर्यात् ॥ ७ ॥

अग्नावग्निं जलं वा देवालयेऽग्नौ जले च मूत्रपुरी-
षपूयशोणितरेतःश्लेष्मोच्छिष्टाङ्गनिष्पेषान् न प्रक्षिपेत् ॥८॥

नग्नां परस्त्रियं विण्मूत्रे च न पश्येत् ॥ ९ ॥

उच्छिष्टो देवार्कचन्द्रग्रहनक्षत्रतारा नेक्षेत् ॥ १० ॥

देवगुरुस्नातकदीक्षितराजगोश्रेष्ठानां छायां नाक्रा-
मति ॥ ११ ॥

इन्द्रधनुः परस्मै न दर्शयेद्, न वदेत् ॥ १२ ॥

स्वपन्तं नावबोधयति ॥ १३ ॥

एकोऽध्वानं न गच्छेत् ॥ १४ ॥

परक्षेत्रे चरन्तीं गां धयन्तं वत्सं च न वारयेद्,
नैवाचक्षीत् ॥ १५ ॥

जीर्णमलवासा न स्यात् ॥ १६ ॥

इति ततीयस्य तिर्तीयः खण्डः ।

अथ तृतीयः खण्डः ।

अक्षैः क्रीडां प्रेतधूमं बालातपं च वर्जयेत् ॥ १ ॥

केशरोमतुषाङ्गारकपालास्थिविण्मूत्रपूयशोणितरेतः-
श्लेष्मोच्छिष्टान् नाधितिष्ठेत् ॥ २ ॥

अमेध्यलिप्ताङ्गो यावल्लेपगन्धेन शङ्का न स्यात्,
तावन्मृत्तोयैः शोधयेत् ॥ ३ ॥

पतितान्त्यजमूर्खाधार्मिकवैरिभिः सार्धं न वसेत् ॥४॥

उच्छिष्टोऽशुचिर्वा देवगोविप्राग्नीन् न स्पृशेत् ॥ ५ ॥

देवान् वेदान् राजगुरुमातापितृन् विद्वद्ब्राह्मणान्
नावमन्येत, न निन्देत् । अवमन्ता निन्दकश्च विनश्यति ॥६॥

सर्वभूतकुत्सां ताडनं च न कुर्वीत ॥ ७ ॥

गुरुणा मातापितृभ्यां तत्पित्राद्यैर्भ्रातृपितृभ्रातृमा-
तुलाचार्यैर्विगाद्यैर्विवादं नाचरेत् ॥ ८ ॥

सर्वशुद्धिषु पुरुषस्यार्थशुद्धिः स्त्रीशुद्धिरन्नशुद्धिश्च
श्रेष्ठतमा स्याद्, द्रव्येषु रत्नानि ॥ ९ ॥

सौवर्णरजतताम्रमयान्यद्भिः शोधयत्यग्नौ वा स्पर्श-
येत् ॥ १० ॥

ताम्रत्रपुसीसायसाद्यान्यम्लवारिभिर्दारुदन्तजाता-
नि तक्षणाद्भावनाद्, यज्ञपात्राणि दक्षिणपाणिना मार्ज-
नात् क्षालनाद्वा संशोध्यानि ॥ ११ ॥

इति तृतीयस्य तृतीयः खण्डः

अथ चतुर्थः खण्डः ।

चर्ममयं संहतानि वस्त्राणि शाकमूलफलानि च प्रो-
क्षति, अल्पानि क्षालयेत् ॥ १ ॥

घृतादीनि द्रव्याण्युत्पूयोल्कया दर्शयेत् ॥ २ ॥

कौशेयाविकान्यूषरैरंशुपट्टानि श्रीफलैः शङ्खशुक्ति-
गोशृङ्गाणि सर्षपैः सवारिभिर्मृन्मयानि पुनर्दाहेन गृहं
मार्जनोपलेपनाप्सेकैर्भूमिं खननान्यमृत्पूरणगोवासकाद्यै-
र्मार्जनाद्यैश्च शोधयेत् ॥ ३ ॥

गोतृत्तिकरं भूगतं तोयं दोषविहीनं सुपूतम् ॥४॥

वाक्शस्तं वारिनिर्णिक्तमदुष्टम् ॥ ५ ॥

योषिदास्यं कारुहस्तः प्रसारितं पण्यं च सर्वदा
शुद्धम् ॥ ६ ॥

शकुन्युच्छिष्टं फलमनिन्द्यम् ॥ ७ ॥

मशकमक्षिकानिलीनं तद्वि(दू? प्रु)षश्च न दूष्याणि ॥

वाय्वग्निसूर्यरश्मिभिः स्पृष्टं च मेध्यम् ॥ ९ ॥

आतुरे बाले पचनालये च शौचं न विचारणीयं,
यथाशक्ति स्यात् ॥ १० ॥

विण्मूत्राभ्यां बह्वापो न दूष्याः ॥ ११ ॥

परस्याचामतस्तोयविन्दुभिर्भूमौ निपत्योद्गतैः पाद-
स्पृष्टैराचमनीयं नाशुद्धिं स्यात् ॥ १२ ॥

इति तृतीयस्य चतुर्थः खण्डः ।

अथ पञ्चमः खण्डः ।

वानप्रस्थो नित्यस्वाध्यायी कुशेध्मादीनग्न्यर्थं शा-
कमूलफलादीनशनार्थं च शुचौ जाता(न्) हरेत् ॥ १ ॥

अन्याधीनमन्योत्सृष्टमशुचौ जातं गोरस च वर्ज-
येत् ॥ २ ॥

कृष्टां भूमिं नाक्रामति ॥ ३ ॥

धान्यधनसञ्चयं न कुर्वीत ॥ ४ ॥

वस्त्रं नाच्छादयेत् ॥ ५ ॥

मधूक्ते तोयं मांसोक्ते पैष्टिकं गृह्णाति ॥ ६ ॥

सर्वभूतेषु दयालुः समः क्षान्तः शुचिर्निरसूयकः
सुखे निःस्पृहो मङ्गल्यवानीष्याकार्पण्यवर्जी मत्स्यादीन्
दशकान् सीरकृष्टजातानि कन्दमूलफलशाकादीनि च
त्यजन् जटाश्मश्रुरोमनखानि धारयन् त्रिकालस्नानी धरा-
शयो वन्यैरेव चरुपुरोडाशान् निर्वपेत् ॥ ७ ॥

पलाण्डादीन् निर्यासं श्वेतवृन्ताकं सुनिषण्णकं
श्लेष्मातकं वृञ्जकं (?) चित्रकं शिशु भूस्तृणं कोविदारं
मूलकं च वर्जयति ॥ ८ ॥

मुनेः सर्वं मांसं गोमांसतुल्यम् ॥ ९ ॥

धान्याम्लं सुरासमं भवति ॥ १० ॥

पूर्वसञ्चिताशनं पूर्वाणि वसनानि आश्वयुजे मासि
त्यजति ॥ ११ ॥

वेदवेदान्तेन ध्यानयोगी तपः समाचरति ॥ १२ ॥

अपत्नीकोऽनग्निरदारोऽनिकेतनो वृक्षमूले वसन् वा-
नप्रस्थाश्रमेषु गृहस्थानां गृहेषु भिक्षां भिक्षित्वा अम्बुपा-
श्वे शुद्धे पर्णे प्राणयात्रामात्रमन्नं भिक्षुवदश्नाति ॥ १३ ॥

शरीरं शोषयन्नुत्तरमुत्तरं तीव्रं तपः कुर्यात् ॥ १४ ॥

इति तृतीयस्य पञ्चमः खण्डः ।

अथ षष्ठः खण्डः ।

भिक्षुः स्नात्वा नित्यं प्रणवेनात्मानं तर्पयेत् ॥ १ ॥

तेनैव तं नमस्कुर्यात् ॥ २ ॥

षडवरान् प्राणायामान् कृत्वा शतावरां सावित्री
जप्त्वा सन्ध्यामुपासीत ॥ ३ ॥

अप्पवित्रेणोत्पूताभिरद्भिराचामेत् ॥ ४ ॥

काषायधारणं सर्वत्यागं मैथुनवर्जनमस्तैन्यादीन
प्याचरेत् ॥ ५ ॥

असहायोऽनग्निरनिकेतनो निस्सञ्चयी सम्मानाव-
मानसमो विवादक्रोधलोभमोहानृतवर्जी ग्रामाहर्हिर्विक्ते
मठे देवालये वृक्षमूले वा वसेत् ॥ ६ ॥

चातुर्मास्यादन्यत्रैकाहादूर्ध्वमेकस्मिन् देशे न व-
सेत् ॥ ७ ॥

वर्षाश्चातुर्मास्यमेकत्रैव वसेत् ॥ ८ ॥

त्रिदण्डे काषायाप्यवित्रादीन् योजयित्वा कण्ठे
वामहस्तेन धारयन् दक्षिणेन भिक्षापात्रं गृहीत्वैककाले
विप्राणां शुद्धानां गृहेषु वैश्वदेवान्ते भिक्षां चरेत् ॥ ९ ॥

भूमौ निवीक्ष्य जन्तून् परिहरन् पादं न्यसेत् ॥ १० ॥

अधोमुखस्तिष्ठन् भिक्षामालिप्सेत् ॥ ११ ॥

इति तृतीयस्य षष्ठः खण्डः ।

अथ सप्तमः खण्डः ।

गोदोहनकालमात्रं तदर्थं स्थित्वा व्रजेत् ॥ १ ॥

अलाभेऽवमानेऽप्यविषादी लब्धे सम्मानेऽप्यसन्तो-
षी स्यात् ॥ २ ॥

द्रुतं विलम्बितं वा न गच्छेत् ॥ ३ ॥

भिक्षाकालादन्यत्र परवेश्म न गन्तव्यम् ॥ ४ ॥

भिक्षितुं क्रोशादूर्ध्वं न गच्छेत् ॥ ५ ॥

भिक्षां चरित्वा तोयपार्श्वे प्रक्षालितपाणिपाद् आ-
चम्य 'उदुत्यमि'त्यादित्याय 'अतो देवा' इति विष्णवे
'ब्रह्म जज्ञानमि'ति ब्रह्मणे च भिक्षाग्रं दत्त्वा 'सर्वभूतेभ्यो
नम' इति बलिं प्रक्षिपेत् ॥ ६ ॥

प्राणाग्निहोत्रविधिनात्मयज्ञं सङ्कल्प्य प्राणयात्रामा-
त्रमष्टौ ग्रासांश्चाश्रीयात् ॥ ७ ॥

कामं नाश्नाति ॥ ८ ॥

वस्त्रपूतं जलं पीत्वा चाचामति ॥ ९ ॥

निन्दाक्रोशौ न कुर्वीत ॥ १० ॥

बन्धून् ज्ञातींस्त्यजेत् ॥ ११ ॥

वंशचारित्रं तपः श्रुतं न वदेत् ॥ १२ ॥

सङ्गं त्यक्त्वा नियमयमी प्रियं सत्यं वदन् सर्वभू-
तस्याविरोधी समः सदाध्यात्मरतो ध्यानयोगी नारायणं
परं ब्रह्म पश्यन् धारणाद्धारयेदक्षरं परं ब्रह्माप्नोति, 'नारा-
यणपरं ब्रह्मे'ति श्रुतिः ॥ १३ ॥

इति तृतीयस्य सप्तमः खण्डः ।

अथाष्टमः खण्डः ।

संन्यासिनोऽनाहिताग्नेर्देहं मृतं पुत्रोऽन्यो वा तृणैर-
न्तरीकृत्य शुद्धैर्ब्राह्मणैर्यन्त्रेण वा संनिधौ *समुद्रगाया न-
द्यास्तीरे वासैकदेशे सृगालादिभिरस्पृश्यं यथा तथावटं
खनति ॥ १ ॥

गायत्र्या स्नापयित्वा तथावटे तत्रासयित्वा शाययि-
त्वा वा दक्षिणे हस्ते वैष्णवैर्मन्त्रैस्त्रिदण्डं संन्यस्य सव्ये
'यदस्य पारे रजस' इति शिष्यमप्पवित्रमुदरे सावित्र्या
भिक्षापात्रं गुह्यप्रदेशे 'भूमिभूमिमि'ति काषायं मृद्ग्रहणीं
कमण्डलुं च संन्यस्यापिदध्यात् ॥ २ ॥

तस्मिन् सृगालादिभिः स्पृष्टे तत्कर्ता पापीयान्
भवति ॥ ३ ॥

आहिताग्नेरग्नीनात्मन्यारोप्य संन्यासिनो मृतं देहं
गायत्र्या स्नापयित्वा पूर्ववद् वाहयित्वा शुद्धे देशे निधाय
लौकिकाग्नौ तदग्निम् 'उपावरोहे'त्यवरोप्य 'पवित्रं त' इति
घृतक्षीरमास्ये प्राक्षिप्य पूर्ववत् त्रिदण्डादि विन्यस्य ब्रह्ममे-
धेन विधिना पितृमेधेन वाहिताग्निमन्त्रैस्तदग्निभिर्दहनमा-
चरति ॥ ४ ॥

तयोराशौचोदकबलिदानैकोद्दिष्टादीन् नैव कुर्यात् ॥

* वाहयित्वेति अत्रापेक्षितम्

नारायणबलिं करोति ॥ ६ ॥

तद्वहनं खनित्वा पिधानं दहनं नारायणबलिं वा
यः कुर्यात्, सोऽश्वमेधफलं समाप्नुयात् ॥ ७ ॥

इति तृतीयस्याष्टमः खण्डः ।

अथ नवमः खण्डः ।

नारायणबलिं, नारायणादेव सर्वार्थसिद्धिरिति ब्राह्म-
णाद्यैर्नैर्हतस्यात्मघातिनो रज्जुशस्त्रोदकाशानिदंष्ट्रिपशुस-
र्पादिभिः सर्वपापमृतस्यादाह्यानामन्येषां भिक्षोश्चैकादशदि-
नादूर्ध्वं महापातकिनां पञ्चानां द्वादशसंवत्सरादूर्ध्वं सपि-
ण्डीकरणस्थाने मृतकार्थं परपक्षे द्वादश्यां श्रवणे वा करो-
ति ॥ १ ॥

पूर्वेऽहनि द्वादश ब्राह्मणान् निमन्त्रयेत् ॥ २ ॥

अपरेऽहि विष्णोरालयपार्श्वे नदीतीरे गृहे वाग्न्याय-
तनं कृत्वाघारं जुहुयात् ॥ ३ ॥

अग्निं परिस्तीर्याग्नेर्वायव्यां विष्टरे दर्भेषु तद्रूपं
सुवर्णं वा संस्थाप्य पुरुषं ध्यायन् 'ओं भूः पुरुषमि' त्याद्यैः
प्राङ्मुखं देवं नारायणमावाह्यासनपाद्याचमनानि दद्यात् ॥

पुरुषसूक्तेन स्नापयित्वा 'नारायणाय विद्मह' इति
अष्टाक्षरमन्त्रेण वा वस्त्रोत्तरीयाभरणपाद्याचमनपुष्पगन्धधू-

पदीपाक्षताचमनैरर्चयति ॥ ५ ॥

इति तृतीयस्य नवमः खण्डः ।

अथ दशमः खण्डः ।

केशवाद्यैर्द्वादशनामभिरङ्घ्रिस्तर्पयेत् ॥ १ ॥

अग्निं परिषिच्य सहस्रशीर्षाद्यैर्विष्णोर्नुकाद्यैर्द्वादश-
नामभिश्चाज्यं चरुं जुहुयात् ॥ २ ॥

गुलाज्यफलयुक्तं पायसं हविर्विष्णुगायत्र्या देवेशा-
य निवेद्य पाद्याचमनीयमुखवासं दद्यात् ॥ ३ ॥

अग्नेर्दक्षिणे दूर्भेषूत्तराग्नेषु दक्षिणादि(?)अर्चयि-
त्वा नारायणाय सहस्रशीर्षाय सहस्राक्षाय सहस्रपादाय
परमपुरुषाय परमात्मने परंज्योतिषे परब्रह्मणेऽव्यक्ताय
सर्वकारणाय यज्ञेश्वराय यज्ञात्मने विश्वेभ्यो देवेभ्यः स-
र्वाभ्यो देवताभ्यः साध्येभ्य इत्येतैर्नम इत्यन्तैः पायसं
बलिं दत्त्वा आज्यमेभिर्जुहोति ॥ ४ ॥

ब्राह्मणान् पादौ प्रक्षाल्य नवानि वस्त्रोत्तरीयाभर-
णानि दत्त्वा पुष्पाद्यैः पूजयित्वा द्वादशमूर्तिं ध्यायन् उप-
दंशघृतगुलदधिफलयुक्तं श्वेतमन्नं भोजयित्वा यथाशक्ति
सुवर्णं दक्षिणां ददाति ॥ ५ ॥

सहस्रशीर्षाद्यैः स्तुत्वा द्वादशनामभिः प्रणमेत् ॥

अन्तहोमं जुहोति ॥ ७ ॥

(अ?इ)ष्टां परां गतिं स गत्वा विष्णुलोके मही-
यते ॥ ८ ॥

इति तृतीयस्य दशमः खण्डः ।

अथैकादशः खण्डः ।

चातुर्वर्ण्यसंकरेणोत्पन्नानामनुलोमप्रतिलोमान्तरा-
लव्रात्यानामुत्पत्तिं नाम वृत्तिं च ॥ १ ॥

ऊर्ध्वजातादधोजातायां जातोऽनुलोमः । अधरोत्प-
न्नादूर्ध्वजातायां जातः प्रतिलोमः । ततोऽनुलोमादनुलोम्यां
जातोऽन्तरालः । प्रतिलोमात् प्रतिलोम्यां जातो व्रात्यो
भवति ॥ २ ॥

ब्रह्मणो मुखादुद्भूता ब्राह्मणा ब्राह्मण्यश्च ब्रह्मर्ष-
षयः पत्न्यो बभूवुः । तेषां गोत्रोत्पन्नाद् ब्राह्मण्यां(नां?अ)-
सगोत्रायां विधिना समन्त्रकं गृहीतायां जातो ब्राह्मणः
शुद्धो भवेत् ॥ ३ ॥

विधिहीनमन्यपूर्वायां मृतभर्तृकायां गोलको जीव-
भर्तृकायां कुण्डश्च विप्रौ द्वौ निन्दितौ स्याताम् ॥ ४ ॥

तस्मादधो बाहुभ्यामुत्पन्नात् क्षत्रियात् क्षत्रियायां

विधिवज्जातः क्षत्रियः शुद्धः ॥ ५ ॥

तयोरधिकं गूढोत्पन्नोऽशुद्धो भोजारव्यो नैवाभिषे-
च्यः पट्टबन्धो राज्ञः सैनापत्यं करोति ॥ ६ ॥

शुद्धाभावेऽपट्टबन्धो * (नृपास्ति?) तद्वृत्तं राजवत्
स्यात् ॥ ७ ॥

अधस्तादूरुभ्यामुत्पन्नाद् वैश्याद् वैश्यायां तथा वै-
श्यः शुद्धः ॥ ८ ॥

विधिवर्जं मणिकारोऽशुद्धो मणिमुक्तादिवेधः श-
ङ्खवलयकारी स्यात् ॥ ९ ॥

इति तृतीयस्यैकादशः खण्डः ।

अथ द्वादशः खण्डः ।

अथ पञ्चामुत्पन्नाच्छूद्राच्छूद्रायां न्यायेन शूद्रः
शुद्धः ॥ १ ॥

जारान्मालवको निन्दितशूद्राद् श्वपालोऽश्वतृणहारी
च । इत्येते चातुर्वर्णिकाः ॥ २ ॥

* 'नृपोऽस्ति' इति स्यात् । 'पट्टबन्धानुपासीत' इत्यपि तत्र पाठ
कल्पयित शक्य इव भाति ।

तेषामेव सङ्करेणोत्पन्नाः सर्वेऽनुलोमाद्याः ॥ ३ ॥

ब्राह्मणात् क्षत्रियकन्यायां जातः *सवर्णोऽनुलोमेषु
मुख्यः ॥ ४ ॥

अस्य वृत्तिरार्थवर्णं कर्माश्वहस्तिरथसंवाहनमारोह-
णं राज्ञः सैनापत्यं चायुर्वेदकृत्यं वा ॥ ५ ॥

गूढोत्पन्नोऽभिषिक्ताख्यः ॥ ६ ॥

अभिषिक्तश्चेन्नृपो भूयाद् , अष्टाङ्गमायुर्वेदं भूतत-
न्त्रं वा स पठेत् ॥ ७ ॥

तदुक्ताचारो दयायुक्तः सत्यवादी तद्विधानेन सर्व-
प्राणिहितं कुर्यात् ॥ ८ ॥

ज्योतिर्गणनादिकाधिकावृत्तिर्वा ॥ ९ ॥

विप्रद्वैश्यायामम्बष्ठः कक्ष्याजीवाग्नेय (?) नर्तको
ध्वजविश्रावी शल्यचिकित्सी ॥ १० ॥

जारात् कुम्भकारः, कुलालवृत्तिर्नापितो नाभेरूर्ध्व-
वसा च ॥ ११ ॥

क्षत्रियाद्वैश्यायां मद्गुः श्रेष्ठित्वं प्राप्तो महानर्माख्य-
श्च वैश्यवृत्तिः क्षात्रकर्म नाचरति ॥ १२ ॥

गूढादाश्विकोऽश्वक्रयविक्रयी स्यात् ॥ १३ ॥

इति तृतीयस्य द्वादशः खण्डः ।

* सवर्ण इति संज्ञा ।

अथ त्रयोदशः खण्डः ।

विप्राच्छूद्रायां पारशवः भद्रकालीपूजा(ना?मा)-
त्रकर्माङ्गविद्यातूर्यघोषणमर्दनवृत्तिः ॥ १ ॥

जारोत्पन्नो निषादो व्यालादिमृगहिंसाकारी ॥ २ ॥

राजन्यतः शूद्रायामुग्रः सुदण्ड्यदण्डनकृत्यः ॥ ३ ॥

जाराच्छूलिकः शूलारोहणादियातनाकृत्यः ॥ ४ ॥

वैश्यतः शूद्रायां चूचुकः ऋमुकताम्बूलशाककाष्ठा-
दिक्रयविक्रयी ॥ ५ ॥

गूढात् कटकारः कटकारी चेति ॥ ६ ॥

ततोऽनुलोमादनुलोमायां जातश्चानुलोमः पितुर्मा-
तुर्वा जातिं वृत्तिं भजेत ॥ ७ ॥

क्षत्रियाद्विप्रकन्यायां मन्त्रवज्जातः सूतः प्रतिलो-
मेषु मुख्योऽयं मन्त्रहीनोपनीतो द्विजधर्महीनः ॥ ८ ॥

अस्य वृत्तिर्धर्मानुबोधनं राज्ञोऽन्नसंस्कारश्च ॥ ९ ॥

जारेण मन्त्रहीनजो रथकारो द्विजत्वविहीनः शूद्र-
कृत्योऽश्वानां पोषणादिपरिचर्याजीवी ॥ १० ॥

वैश्याद् ब्राह्मण्यां मागधः शूद्रैरप्यभोज्यान्नोऽस्पृश्यः
सर्ववन्दी प्रशंसाकीर्तनगानप्रेषणवृत्तिः ॥ ११ ॥

गूढाच्चक्री लवणतैलविक्रेता स्यात् ॥ १२ ॥

इति तृतीयस्य त्रयोदशः खण्डः ।

अथ चतुर्दशः खण्डः ।

वैश्यान्नृपायामायोगवस्तन्तुवायः पदकर्ता वस्त्र-
कांस्योपजीवी ॥ १ ॥

गूढाचारात् पुलिन्दोऽरण्यवृत्तिः दुष्टमृगघाती ॥ २ ॥
शूद्रात् क्षत्रियायां पुलकसः कृतकां वाक्षां वा सुरां
हत्वा पाचको विक्रीणाति ॥ ३ ॥

चोरवृत्ताद्वेलवो जम्भननर्तनगानकृत्यः ॥ ४ ॥

शूद्राद्वैश्यायां वैदेहकः शूद्रास्पृश्यस्तैरप्यभोज्यान्नो
वन्यवृत्तिरजामहिषीगोपालः तद्रसान् विक्रयी ॥ ५ ॥

चौर्याच्चक्रिको लवणतैलपिण्याकजीवी ॥ ६ ॥

शूद्राद् ब्राह्मण्यां चण्डालः सीसकालायसाभरणो
वर्धाबन्धकण्ठः कक्षे झल्लरीयुक्तो यतस्ततश्चरन् सर्वकर्म-
बहिष्कृतः पूर्वाह्ने ग्रामादौ वीथ्यामन्यत्रापि मलान्यप-
कृष्य बहिरपोहयति ॥ ७ ॥

ग्रामाद् बहिर्दूरे स्वजातीयैर्निवसेत् ॥ ८ ॥

मध्याह्नात् परं ग्रामे न विशत्ययं विशेषेद्राज्ञा वध्यो-
ऽन्यथा भ्रूणहत्यामवाप्नोति ॥ ९ ॥

अन्तरालव्रात्याच्चूचुकाद् विप्रायां तक्षकोऽस्पृश्यो
झल्लरीहस्तो दारुकारः सुवर्णकारोऽयस्कारः कांस्यकारो
वा ॥ १० ॥

क्षत्रियायां मत्स्यबन्धुर्मत्स्यबन्धी ॥ ११ ॥

वैश्यायां सामुद्रः समुद्रपण्यजीवी मत्स्यघाती च
स्यात् ॥ १२ ॥

इति तृतीयस्य चतुर्दशः खण्डः ।

अथ पञ्चदशः खण्डः ।

अम्बुषाद् विप्रायां नाविकः समुद्रपण्यमत्स्यजीवी
समुद्रलङ्घनान्नावं प्लावयति ॥ १ ॥

क्षत्रियायामधोनापितो नाभेरधोरोमवप्ता ॥ २ ॥

मद्गोर्विप्रायां वेणुको वेणुवीणावादी ॥ ३ ॥

क्षत्रियायां कर्मकारः कर्मकारी ॥ ४ ॥

वैदेहकाद् विप्रायां चर्मकारः ॥ ५ ॥

चर्मजीवान् नृपा(यां) सूचिकः सूचीवेधकृत्यवान् ॥

आयोगवाद् विप्रायां ताम्रजीवः ॥ ७ ॥

ताम्रजीवान् नृपायां खनकः खननजीवी ॥ ८ ॥

खनकान् नृपायां मृहन्धकः शूद्रास्पृश्यो वस्त्रनिर्णे-
जकः ॥ ९ ॥

पुल्कसाद् विप्रायां रजको वस्त्राणां रजोनिर्णे-
जकः ॥ १० ॥

चण्डालाद् विप्रायां श्वपचः चण्डालवच्चिह्नयुक्तो नि-
त्यनिन्द्यः सर्वकर्मबहिष्कार्यो नगर्यादौ मलापोहकः श्मशा-
ने वसन् हेयपात्रग्राही प्रेतबन्धकं विसृजेत् । वध्यान्
हत्वा तद्वस्त्रादीन् गृह्णीयात् । पराधीनाहारी भिन्नपात्रभो-
जी श्वमांसभक्षी चर्मवारवाणवाणिज्यकारी स्यात् ॥११॥

तस्मान्निकृष्टे सुते समुत्पन्ने पतितो नष्टो घोरान्
नरकान् व्रजति ॥ १२ ॥

सत्पुत्रो नरकेभ्यस्त्रायकः पितॄन् पावयित्वा शुभा-
ल्लोकान् नयति ॥ १३ ॥

ततो ब्राह्मणाद्याः सवर्णायां विधिवत् पुत्रमुत्पाद-
येयुरिति विख्याताः ॥ १४ ॥

इति तृतीयस्य पञ्चदशः खण्डः ।

गृहस्थाश्रमी द्वे, स्नातकराजगुरु, अक्षैः क्रीडां, च-
र्ममयं संहतानि, वानप्रस्थो नित्यस्वाध्यायी, भिक्षुः

स्नात्वा , गोदोहनकालमात्रं , संन्यासिनोऽनाहिताग्नेः ,
नारायणबलिं , केशवाद्यैर्द्वादशनामभिः , चातुर्वर्ण्यसङ्करे-
ण , अथ पद्भ्यामुत्पन्नाद् , विप्राच्छूद्रायां , वैश्यान्नृपा-
याम् , अम्बुषाद् विप्रायामिति पञ्चदश ॥ १५ ॥

तृतीयः प्रश्नः समाप्तः ।

इति वैखानसधर्माः समाप्ताः ।

शुभं भूयात् ।